

forbrydelser, og at regeringen i øvrigt gør alt det, som USA ønsker, at man skal gøre. Det er den sørgelige konklusion af det her.

At det så betyder, at en sag, som man tidligere har anset for vigtig, må falde til jorden, er så ikke mindre sørgeligt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun sige, at hr. Holger K. Nielsens konklusioner må stå for hr. Holger K. Nielsens egen regning – helt og holdent. Og de er på ingen som helst måde dækkende som udtryk for, hvad der er regeringens holdning.

Regeringens holdning er, som jeg har beskrevet, at der er udsendt en efterlysning internationalt. Regeringen og de relevante myndigheder vil gøre, hvad der er nødvendigt for at sikre oplysninger om, hvor hærchefen er. Og er det muligt at få ham tilbage til Danmark, så vil den sag og den undersøgelse, der var i gang, selvfølgelig fortsat gå sin gang.

Men jeg kan i det hele taget henvise til den redegørelse, som justitsministeren har under udarbejdelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2636

11) Til statsministeren af:

Sandy Brinck (S):

»Vil statsministeren redegøre for, hvilke relevante myndigheder der burde have udvist rettidig omhu i sagen om den irakiske hærchefs forsvinden, og hvem der er den øverste ansvarlige for disse myndigheder?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til besvarelsen af spm. nr. US 85 i spørgetimen.

Sandy Brinck (S):

I sidste uge, nærmere betegnet tirsdag den 25 marts, sagde statsministeren til Berlingske Tidende, at sagen om den irakiske hærchefs forsvinden var et eksempel på, at man skal udvise rettidig omhu. Jeg spurgte så statsministeren her i salen i sidste uge om, hvem det så var, der skulle have udvist rettidig omhu. Og statsministeren svarede, at det var de relevante myndigheder.

Jeg forsøgte i sidste uge at finde ud af og spurgte til: Hvem er så de relevante myndigheder? Og det kunne statsministeren ikke svare på i sidste uge. Nu har statsministeren haft en uge til at finde ud af, hvilke myndigheder der i den her sag er de relevante. Og nu er jeg selvfølgelig spændt på at få at vide, hvem det er, der burde have udvist rettidig omhu. Hvem er det, der har et ansvar at pådrage sig?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ikke føje meget til min besvarelse af de spørgsmål, som jeg kom med allerede i sidste uge. Men jeg vil da gerne gentage: Det er efter min og mange andres opfattelse naturligvis utilfredsstillende, at den tidligere irakiske hærchef kunne forsvinde, mens han sad surrogatfængslet, som det hedder. Set i bakspejlet er det åbenbart, at de iværksatte foranstaltninger ikke har været tilstrækkelige.

Med hensyn til de nærmere omstændigheder, med hensyn til hvem der ud fra hvilke politimæssige overvejelser har besluttet hvad i den konkrete sag, vil jeg henvise til den redegørelse, som justitsministeren er i gang med at udarbejde som svar på et spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg.

Sandy Brinck (S):

Jeg skal indrømme, der ikke er meget konsekvenspædagogik over statsministerens ledelsestil. Statsministeren står med et problem og siger, det er dybt, dybt utilfredsstillende, at hærchefen bare sådan kan forsvinde. Men at pege på nogen, der har ansvaret, vil statsministeren ikke. Det har jeg meget svært ved at forstå.

Der må da være nogen, der skal påtage sig ansvaret. Der kunne måske oven i købet være en konsekvens. Som regeringsleder må statsministeren da være interesseret i, at det ikke kan ske igen, og at de, som har ansvaret, også påtager sig ansvaret.

Så derfor må jeg spørge meget konkret: Er det Justitsministeriet, der er den relevante myndighed?

Morten Bødskov (S):

Der er meget, der i denne sag tyder på, at de foranstaltninger, som nu for anden gang er under prøvelse hos de berørte myndigheder, ikke er tilstrækkelige.

I dagens udgave af Jyllands-Posten og i dagens udgave af Politiken er der en diskussion om, hvor lang tid det bør tage, før man iværk-